

ob ugodnem trenutku je pomeril Julčetu — ne v glavo, ampak samo v klobuk in zadel je, kot se gre.

Kaj je hotel Julče? Izpodletelo mu je! Najbolje, če se vda zlepa in se veseli z veselimi.

„Ali si me zalotil?“ se zasmije Šimeku. Pa se sprimeta za rameni in smeje korakata k družbi in z družbo dalje proti domu.

Srečna mladina, ki ne zna nikomur želeti hudega in nikomu zameriti!

Ferd. Gregorec.

Dvojno darilo.

Yzemi brisalko in se obriši. Glej, kako si zdej lep. Navadi se, da se boš vsak dan umil, pre-den greš v šolo.

„Danes pridejo gospod katehet, mama!“

„Si se naučil, da ne boš zaprt?“

„Mama, prav dobro sem se naučil.“

„Le priden bodi.“

„Bom. — Ali bodo pa ata kaj prinesli s poto-vanja?“

„Gotovo, Jožek; samo, če boš rad ubogal in se pridno učil.“

Oprtal je svojo torbico in se poslovil od matere:

„Z Bogom, mama!“

„Z Bogom.“

Jožek je odšel. Mati so pa zrli skozi okno za njim.

* * *

Ko so v šoli odmolili običajno molitev pred poukom, so odprli gospod katehet svoj zapisnik.

„Krošelj Josip“, se je razlegel po sobi glas gos-poda kateheta.

„No, Josip, povej, kaj je Bog?“

Jožek se je dvignil s sedeža in je neustrašeno od-govoril na stavljeno vprašanje.

„Čemu je Bog ustvaril anđele?“

Kot bi odrezal, je odgovoril Jožek tudi na to vprašanje.

Gospod katehet so mu vpisali v zapisnik dober red. Pa so mu podarili še lepo podobico za njegovo pridnost.

„To je tvoj patron sv. Jožef. Posnemaj ga s tem, da se boš pridno učil.“

„Hvala!“ Jožku je zažarelo lice. Tovariši so ga gledali postrani.

Jožek je težko čakal konca ure.

* * *

„Ata, mama!“

„Kaj pa je?“ so se oglasili oče.

„Podobico sem dobil pri gospodu katehetu. Pa kako lepo!“

Položil je svojo torbico na klop poleg mize. Iz knjige je potegnil lepo podobico in jo je ponudil očetu:

„Glejte jo, ata! Kajneda je lepa!“

„Si že priden. Še mami jo pokaži. Na!“ —

Dal jo je materi.

„Ali veš, kaj so ti ata prinesli s potovanja? Saj pravim: ata te imajo skoro preveč radi.“

Oče so mu dali lepo piščalko. Jožek je zapiskal, da se je razlegalo po hiši.

„Moraš biti atu hvaležen za to darilo. Če si priden, vse dobiš. Danes si bil kar dvakrat obdarovan. Le marljivo se uči, pa te bomo imeli vsi radi.“

Ljubi Bog ti bo pa dal pravi razum, da se boš lahko učil.“

Jožek je na materine besede pokimaval, govoriti pa ni utegnil. Zapiskal je na piščal in se veselil dvojnega darila.

Vukovo S.

